ఎర్రసీత
గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

17

మీరెప్పుడయినా ఆసిర్ అరాఫత్, ఫిడల్ కాస్ట్రోల్ అందాన్ని వెదకడానికి ప్రయత్నించారా? వాళ్ళలో ఆకర్షణ పదవి!

ప్రతీ స్త్రీకీ అందాన్నిచ్చే పదవి ఒకటుంది. దాని పేరు మాతృత్వం. అంతేకాదు. మాతృత్వం కొందరిని స్వార్థపరుల్ని చేస్తుంది. కొందరిని గుడ్డివాళ్ళని చేస్తుంది. తన మాతృత్వపు మమకారాన్ని తనకే మిగుల్చుకోవాలనే ఆతుతతో కట్టలు తెంచుకున్న మాతృత్వం ఒక మాతృమూర్తి చేత పెళ్ళిచేసుకోబోతున్న తన బిడ్డని హత్య చేయించింది. (దాదాపు ముప్పై అయిదు సంవత్సరాల క్రిందట నేను రాసి ‘మృత్యువు ఆత్మహత్య‘ నాటికకు ఈ అంశం మాతృక.)

మాతృత్వం జీవశక్తి, ఆవేశం, కొండొకచో ఆయుధం - ఏదయినా..

తల్లి అయాక రేణూలో వచ్చిన మార్పు విచిత్రం, అనూహ్యం. పురుడయాక రేణూ శరీరం బరువెక్కింది. మామూలుగా అందరకూ జరిగే స్థాయికి మించి శరీరం నిలిచిపోయింది. అయితే విచిత్రంగా పెళ్ళయిన కొత్తలో ఆమెలో కనిపించే బెరుకుతనం, అనిశ్చిత స్థితీ, తల్లయిన దశలో పూర్తిగా మాయమయింది. చాలా ఆత్మవిశ్వాసంతో, నిర్ధారణగా, నిర్దుష్టమయిన వ్యక్తిత్వం ఆమెలో ఏర్పడింది.

సీతాకోకచిలుక ఆ దశకు చేరడానికి చాలా కాలం పడుతుంది. అయితే రంగులు దిద్దుకున్న రూపానికి వచ్చాక ప్రతీ క్షణం పురుష సమాగమానికి వెదుకులాడుతుంది. అదొక్కటే పని, తీరా సమాగమం జరిగాక పరిపూర్ణంగా, నిండుగా బిడ్డని ప్రసవించే కార్యంలో మునిగిపోతుంది. బిడ్డని ప్రసవించడమే తనకి అంతిమ లక్ష్యం. ఆ తర్వాత జీవితం లేదు. జీవన లక్ష్యమూ లేదు. చచ్చిపోతుంది.

రేణూ జీవనలక్ష్యమూ బిడ్డే ఆ తర్వాత రేణూ తన చుట్టూ ఉన్న అన్ని తలుపుల్నీ మూసేసుకుంది. భర్త సమాగమం కోసం పరితపించి, యాతనపడి, పాఠాలు నేర్చుకుని, సీతని దేబిరించి, ఇంటికి తెచ్చుకుని మాల్యాద్రికి తనని తాను అర్పించుకున్న ‘సీతాకోక చిలుక‘ (కావాలనే రేణూ అనడంలేదు) బిడ్డని ప్రసవించాక భర్తని దగ్గిరకు రానివ్వలేదు. స్పర్శని కూడా భరించలేకపోయింది. లేదా భర్త స్పర్శకూడా అవసరం లేకపోయింది. లేదా ఆశించలేదు.

ఒక స్త్రీగా ప్రొక్రియేట్ చేసే దశకు తెరజార్చేసింది. తన చుట్టూ ఓ అందమయిన గూడును అల్లుకుంది. అది తను కోరుకున్న ప్రపంచం. దానిలోనికి ఎవరికీ ప్రవేశంలేదు. భర్తకి కూడా.

"మీ కోరిక తీర్చుకోవాలంటే ఇంకో చోట వెదుక్కోండి బాబూ. నా ప్రాణం తియ్యకండి" అనే మాట ఓ విచిత్రమయిన తదాత్మ్యాన్నీ, తృప్తినీ సాధించుకున్న మాతృమూర్తి నిర్లక్ష్యపు తిరస్కారం.

విచిత్రంగా అంత శరీరంలోనూ, ఆ నిర్లిప్తతలోనూ రేణూ ఇదివరకటి కంటే హుందాగా, అందంగా, చాలా ధీమాగా, అంతకు మించి కొత్త సౌందర్యంతో కనిపించింది.

ఇప్పుడు రేణూని మిస్ అవుతున్నందున మాల్యాద్రి విలవిలలాడాడు. నిషేధించి ఆడం ఈవ్‌ని ఆపిల్ వనంలోకి వదిలిన క్రూరపు ఆంక్షలాగ ఫీలయాడు మాల్యాద్రి.

అందువల్ల ఎంతటి అనూహ్యమయిన అవాంఛితమయిన పరిణామాలు ఏర్పడనున్నాయో ఇద్దరికీ అర్థం కావడానికి ఒక జీవితకాలం పట్టింది. అప్పటికి వేళ కూడా మించిపోయింది. ఆ దశ ఇంకా ముందుంది.

●●●

సీతకి ఓ సరదా ఉంది. రాయపేట నుంచి పూనమల్లికి ప్రయాణం చేసి దశప్రకాశ్ హోటల్‌లో హైదరాబాదు మస్కా వేయించుకుని మసాలా దోసె తినడం. అయితే మధు తిననిచ్చేవాడు కాదు. మస్కానో, మసాళానో చీరెనిండా అయేది. అయినా అదో సరదా. అలవాటు. అది మధ్య తరగతి జీవితంలో ఆమె భద్రంగా దాచుకున్న ఖరీదయిన వ్యసనం. ఇది ముందు కొండలరావుకి తెలీదు. తెలిశాక అలాంటి లగ్జరీని సీత పదిలంగా కాపాడుకున్నందుకు ఆనందించాడు. ఆ రోజుల్లో ఆ అభిరుచి ఖరీదు దాదాపు అయిదు రూపాయలు. అది సరిపెట్టుకోగల వ్యసనమేం కాదు.

ఆ సాయంకాలం - కొండలరావు సాయంకాలం డ్యూటీలో ఉన్నప్పుడు బిడ్డని ఎత్తుకుని పరశువాకం బజారు పనిమీద వచ్చింది సీత. న్యాయానికి రాయపేటలో దొరకని వస్తువు లేదు. కానీ ఆ రోజుల్లోనే పరిచయమయిన ఓ నెల్లూరు వెంకటేశ్వర్లు పరశువాకం వస్తే పది రూపాయల తక్కువకి పాలసన్నాలు ఇప్పిస్తానన్నాడు. అడ్రసు వెదుక్కుంటూ, బిడ్డని మోసుకుంటూ తిరిగేసరికి చీకటి పడిపోయింది. ఆ సాయంకాలం సీత చెయ్యాలనుకున్న పనులలో దశప్రకాశ్ మస్కా మసాలా దోసె కూడా ఉంది.

తీరా హోటల్‌కి చేరేసరికి రెస్టారెంట్‌లో భోజనం సెక్షన్‌లో రద్దీ పెరిగింది. మసాళా దోసె కాస్త పల్చబడి, మస్కాకు ఆస్కారం లేకపోయింది. అది ఆ సాయంకాలం సీతకి గొప్ప అసంతృప్తి. కాగా మధు ఆగడం ఎక్కువయింది. మసాళా దోసెకి కక్కుర్తి పడినందుకు తనని తానే తిట్టుకుంటూండగా చేతిలో ఉండనంటూ జారిపోతున్న మధుని ఎవరో అందుకున్నారు. కునేగా పరిమళం గుప్పుమంది. తీరా చూస్తే నందిత. సీత పొంగిపోయింది.

'దోసె కోసం ఇంత దూరం వచ్చావా సీతా!' అంది నందిత ఎదురుగ్గా కూర్చుంటూ.

నందిత క్రితం సారి చూసినప్పటికంటే 'విశాలంగా' ఉంది. ఇదేమిటే వర్ణన? అని చెప్పాలని తాపత్రయం. నందిత కళ్ళు ఎర్రబడి ఉన్నాయి. పెదాలు నలిగి ఉన్నాయి. ముడతలు పడని జార్జెట్ చీరె కూడా కసిగా నలిగినట్టుంది. నందిత అప్పుడే నలిగిపోవడం ప్రారంభించిన పువ్వులో కనిపిస్తున్న ఒడలిన వయ్యారం కనిపించింది. నందిత ఇప్పుడు బావుంది. ఇప్పుడే బావుంది.

"ఏమిటి ఇక్కడున్నావ్. ఎలావుంది శ్రీవారితో జీవితం?" అంది సీత.

"అద్భుతంగా ఉంది సీతా! ఎంత అద్భుతంగా ఉందో చెప్పలేను. ఎప్పుడేనా ఇద్దరం కలిసి మళ్ళీ విజయనగరంలో లాగ రెండు రోజులు గడపాలి" అంది.

"అన్ని విషయాలున్నాయా చెప్పడానికి?" అని నవ్వింది.

"ఏరీ మీ శ్రీవారు?"

"ప్రతిచోటుకీ శ్రీవారు రావాలా?"

"అయితే మద్రాసు బాగా ఒంటబట్టిందన్నమాట!"

"నా దగ్గర చదువు నేర్చుకున్న మచ్ ఖండ్ అమ్మాయి మసాలా దోసెకోసం రాయపేట నుండి పరశువాక్కం రాగాలేంది, నేను మద్రాసుని లొంగదీసుకుంటే ఆశ్చర్యమా?"

నందిత గొంతుతో ఏమయినా నిష్ఠూరంగా ఉందా అని ఓ క్షణం అనుమానపడింది సీత. కాని అదేం లేదు. నందిత మాటలో, ప్రవర్తనలో నిర్లక్ష్యం ఉంది. విపరీతమయిన ఆత్మవిశ్వాసం ఉంది. అంతకుమించి చదువు, నగర సంస్కారం ఇచ్చిన ధైర్యం ఉంది.

మధు నందిత చీరెని తడిపేశాడు. నందిత కంగారుపడిపోయింది. నడిరోడ్డు మీద బట్టలు ఊడదీసినంతగా కలవరపడిపోయింది. గాభరాగా మధుని సీత ఒళ్ళో కూలేసి చీరె దులుపుకుంది.

"ఏమయినా చీరెమీద మచ్చ నిలిచిపోతుందంటావా? మరేం ఫరవాలేదు కదా? ఈ చీరె - ఓగాడ్" ఇలా సాగింది ఆమె కంగారు.

సీత నవ్వుకుంది. "నీకు కొడుకు పుట్టిననాడు ఈ ప్రశ్నలన్నీ నేను అడుగుతాలే" అని నవ్వింది.

"నాకా! నాకు పిల్లలు వద్దు బాబూ. ఇప్పుడే కాదు - ఎప్పుడూ" అంది నందిత. ఆ మాట చెపుతున్నప్పుడు లాంఛనంగా ఆడపిల్ల చెప్పే మాటలాగ కాక, నిర్ధారణగా తీసుకున్న నిర్ణయం లాగా కనిపించింది. సీత ఆశ్చర్యపోయింది. పిల్లలు వద్దనడానికి ప్రత్యేకమయిన కారణం ఏమయినా ఉందా? అని కాసేపు మథనపడింది.

చెనా బటోరా ఆర్డరు చేసింది నందిత. మసాళా దోసె పని అయిపోయింది. ఆలశ్యం అవుతోంది. లేచి బయలుదేరాలి గాని "నా కోసం కాస్సేపు ఆగవోయ్" అని కూర్చోబెట్టింది నందిత.

ఉన్నట్టుండి చీరె కొంగు వెనక్కిలాగి, ఊపిరి బిగపట్టి, శరీరాన్ని నిటారుగా నిలిపి "నాలో మద్రాసు వచ్చాక ఏమయినా మార్పు గమనించావా చెప్పు?" అంది నందిత.

సీత ఆలోచిస్తోంది.

"ఆలోచించకుండా చెప్పాలి" సీతకి వెంటనే స్ఫురించలేదు. నందిత కుర్చీని మెల్లగా సీత పక్కకి జరిపి ఎవరయినా చూస్తున్నారేమోనని చుట్టూ చూసి, సీత చేతిని తన పొత్తికడుపు దగ్గర్నుంచి మెడదాకా నడిపింది. సీతకి - ఆడపిల్లకి సిల్కులాంటి ఆ శరీరం తగిలినప్పుడు గుండె ఝల్లుమంది. శరీరం మరింత నాజూకయిందా? కొత్త లోషన్లు ఏమయినా వాడుతోందా?

సమాధానం దొరకలేదు. "తెలీడం లేదు"

"మరొక్కసారి సరిగ్గా చూడవోయ్ - బ్రాసైజు మారింది" అంది చెవిలో. నిజమే చేతికి మెత్తగా, అలిసిపోయిన - ఇంకా అలసిపోతున్న బ్రా తగిలింది.

"ఒక్కటి చెప్పు. మీ ఆయనకి నువ్వు అందిస్తావా? లేదా ఆయన చేతుల్ని వాటి మీదకి లాక్కుంటావా?"

ఆ క్షణంలో నందిత రెండు కళ్ళూ మరింత ఎరుపెక్కి రక్తాన్ని చిమ్మాయి. సందేహం లేదు. ఈ అమ్మాయి చక్కగా జీవితాన్ని ఆపోశన పడుతోంది.

కొందరికి సెక్స్ జీవితంలో ఒక భాగం. కొందరికి సెక్సే జీవితం. కొందరికి సెక్స్ రొటీను. కొందరికి ఆర్ట్. కాని అందరికి సెక్స్ అవసరం. సెక్స్ అంటే కేవలం రెండు శరీరాలు కలవడమే కాదు. ముఖ్యంగా మనస్సులూ, ఆలోచనలూ, అభిరుచులూ అన్నిటికీ మించి ఏంగ్యులారిటీలు కలవడం. ఇద్దరు ఒకే కొబ్బరి బొండాంలో నీళ్ళు తాగడం. ప్రేయసీ ప్రియులు స్విమ్మింగ్ ఫూల్‌లో కిందికి జారి ముద్దుపెట్టుకోవడం, భార్య జుట్టు పట్టుకుని తలని వెనక్కి విరిచి పెదాల్ని కొరకడం, దూరంగా కూర్చునే చక్కని పల్లవిని పంచుకోవడం, భర్తని నగ్నంగా కూర్చోపెట్టి తలంటు స్నానం చేయించడం, భర్త వ్యసనానికి ఆదుకోవడం - ఎన్ని ఏంగ్యులారిటీలు! సెక్స్‌లో ఎంత

విచిత్రం? నలిగే శరీరాల మధ్య సెక్స్ ఎంత సంకుచితం! ఎంత అపరిమితం! అదే సెక్స్ అయితే ఓ తాజ్‌మహల్‌కీ, ఓ క్లియోపాత్రకీ, బిళ్వమంగళుడు వర్షం రాత్రి పామును పట్టుకు ఎగబ్రాకడానికీ, అజామీళుడి అబ్రాహ్మణ్యానికీ అర్థంలేదు.

సీత నవ్వేసి "మీ ఆయన అదృష్టాన్ని మెచ్చుకోమంటావా? నువ్వు మీ ఆయనకి గొప్ప లక్కీ ఛాన్స్ అని అనుకోమంటావా?" అంది.

నందిత చెనా బటోరా ఎంగిలి పెదాలతో సీత బుగ్గమీద ముద్దుపెట్టుకుంది. "పిచ్చి సీతా - పిచ్చి సీతా - నువ్వు అర్జెంటుగా పిల్లల్ని కని చాలా నష్టపోయావు" అంది.

నిశ్శబ్దంగా ఉన్న రెస్టారెంటు హాలులో ఆ ముద్దు తుపాకీలాగ పేలింది. కనీసం పదిమంది ఆశ్చర్యంగా అటు చూశారు. అయిదారు మంది నందితని గమనించి ఈర్ష్యగా సీతని చూశారు. సీత సిగ్గుపడిపోయింది. కాని అన్నదానం చేస్తున్న బిర్లాగారు చుట్టూ పోగయిన పేదల్ని చూసినట్టు రెస్టారెంటుని గమనించింది నందిత.

"ఏయ్! ఏమిటాపని?" అంది సీత చెనా బటోరాని తుడుచుకుంటూ.

నందిత చిలిపిగా నవ్వి "వీళ్ళలో నలుగురికయినా నాతో అలా ముద్దుపెట్టించుకోవాలని నోరూరి ఉంటుందిలే" అంది రహస్యంగా.

ప్రతీ స్త్రీ యవ్వనాన్ని, అందాన్ని ఆనందంగా తర్జుమా చేసుకుంటుంది. అది సహజం. అయితే అది తనకీ, తను కోరుకున్న లేదా తనని కోరుకున్న భర్తకి పరిమితం చేసుకోవడం సమాజం ఏర్పరిచిన ఆంక్ష. నేర్పించిన సంస్కారం. కాని ఆ యవ్వనాన్నీ, అందాన్నీ మరింత సువిశాలమయిన పరిధిలో స్త్రీ ఆలోచించేటప్పుడు..

సీతకి భయం వేసింది. ఆ భయాన్ని ఇట్టే పసిగట్టేసింది నందిత.

'మరీ పోలీసు ఆలోచనలు చెయ్యకు. నేనిక్కడున్న వాళ్ళందర్నీ రేప్ చెయ్యనులే'

ఎర్రసీతలో ప్రాథమికమైన భయాలన్నీ మేల్కొన్నాయి. నందితలో ఏదో మార్పు వచ్చింది. అదేమిటో అర్థం కావడం లేదు. అర్థమయితే ఆ విషయం వింతగా, విచిత్రంగా ఉంటుంది.

చెనా బటోరా తినడం పూర్తయింది. "మీకు ఫోన్ మేడం" అన్నాడు బేరర్ ఎంతో తెలిసినవాడిలాగ. కుస్తీ పోటీ రింగులో మహమ్మదాలీ లాగ ఠీవిగా గర్వంగా అందరి మధ్య నుంచీ నడిచి వెళ్ళింది. మధు మరోసారి తన చీరె తడిపాడు. వెళ్ళాలని మారాం చేస్తున్నాడు. బిల్లుతోపాటు చిల్లర తెచ్చిన బేరర్ అన్నీ రూపాయలే తెచ్చాడు. తన టిప్పు కనీసం రూపాయికి తక్కువ ఉండదని. తన చేతిలో పావలా వేసి అన్నీ అందుకుంది. కౌంటర్ దగ్గర ఫోన్‌లో మాట్లాడుతున్న నందిత అక్కడి నుంచే 'టాటా' చెప్పింది. గాలిలో ఓ ముద్దు ఎగరేసింది. మళ్ళీ కలుస్తానని సంజ్ఞ చేసింది.

హడావిడిగా బయటికి వచ్చింది సీత. రోడ్డు మీదకి వచ్చీరావడంతోనే బస్సు స్టాండులో ఆగిన బస్సు కనిపించింది. పరుగున వచ్చి బస్సు ఎక్కింది. బాగా చీకటయింది. వెంటనే బస్సు దొరికినందుకు చాలా ఆనందపడింది. నందిత గురించిన ఆలోచనలే మనస్సులో కదులుతున్నాయి. నందిత తృప్తిగా ఉంది. ఆనందంగా ఉంది. ఆనందాన్ని సంపాదించుకున్న గర్వంతో ఉంది. అలా ఆనందంగా లేని ప్రపంచాన్ని ఉదారంగా క్షమించే పెద్ద మనస్సుతో ఉంది. కానీ ఈ వ్యవహారంలో ఎక్కడో ఏదో..

బస్సు దిగీదిగగానే తుళ్ళిపడిపోయింది సీత. చేతిలో రేషన్ సంచి లేదు. అందులో బియ్యం, కాఫీ పొడరు పాకెట్టూ. వణికిపోయింది. ఎక్కడ మరిచిపోయింది? బస్సులోనా? సీతకి ఏడుపొచ్చినంత పనయింది. బస్సుస్టాండు దగ్గరే కూలబడిపోయింది. భుజం మీద మధు నిద్రపోతున్నాడు. బస్సు ప్రయాణంలో చల్లని గాలి తెరకి మధుకి నిద్రపట్టింది.

హఠాత్తుగా గుర్తుకొచ్చింది సీతకి. దశప్రకాశ్ హోటల్‌లో టిఫిన్ చేస్తున్న టేబుల్ పక్కన పెట్టింది. చివరలో నందిత ఫోన్‌కాల్, బిల్లు తెచ్చిన ప్లేటులో రూపాయి నోట్లూ, వెళ్ళాలనే హడావుడీ - అవును. అక్కడే మరిచిపోయింది.

దాదాపు తొమ్మిది అయింది కొండలరావు రావడానికి ఇంకా చాలా టైముంది. ఏమయినా సంచి వదిలేసే స్థలం కాదు. ఫోన్ చేసినా ఉంటుందన్న నమ్మకం లేదు. సీతకి ఏడుపొచ్చేసింది. అతి నిస్సహాయంగా మళ్ళీ పరశువాక్కం బస్సు ఎక్కింది. ఇంకెప్పుడూ మస్కా మసాలా దోసె తిననని ఒట్టు పెట్టుకుంది. నందిత ఆనందం మీద కోపం వచ్చింది ఎవడిక్కావాలి ఆ ఆనందం?

రెస్టారెంటులో మనుషుల రద్దీ తగ్గింది. విచిత్రంగా తను వెళ్ళినప్పటి నుంచీ తగ్గుతున్నట్టే ఉంది. తనకి బిల్లు ఇచ్చిన బేరర్‌కి సంచి మాట చెపితే ఆశ్చర్యపోయాడు. ఒక్క పరుగున ఆ టేబులు దగ్గరికి వచ్చి పడ్డాడు. సంచి తను పెట్టినట్టే ఉంది. ముఖం ఆనందంతో వెలిగింది. ఇంతసేపు తను చూడలేదేం అన్న నిరాశ బేరర్ ముఖంలో కనిపించింది. తీసుకోబోతుంటే గోడ వేపు ఉన్న కుర్చీలో చిన్న వేనిటీ బాగ్ కనిపించింది. అది తనదికాదు. కానీ ఎవరిదో సీతకి అర్ధమయిపోయింది. బాగ్ సగం తెరిచే ఉంది. అందులో లిప్‌స్టిక్ లూ, మోయిశ్చరైజర్‌తో పాటు చిన్న వందరూపాయి నోట్ల బొత్తి ఉంది. బేరర్ ముఖంలో ఇంకా నిరుత్సాహం కనిపించింది.

"మేడమ్‌కి నేను అందజేస్తాను" అన్నాడు.

"మేడమ్ ఎక్కడుంటారో నీకెలా తెలుసు?"

"302 మేడమ్" అన్నాడు.

అంత డబ్బున్న సంచి బేరర్ కి ఇవ్వడం మంచిది కాదు. తనే లిఫ్టు ఎక్కింది. 302 గది వెదకడం పెద్ద కష్టం అనిపించలేదు. గది ముందు కాలింగ్ బెల్ నొక్కింది. లోపల ఎవరయినా ఉన్నారా లేదా అని సందేహం వచ్చేంత వ్యవధి దాటాక తలుపు తెరుచుకుంది. బొమ్మల లుంగీ, కత్తెర బనీను వేసుకున్న ఓ గెడ్డపు మనిషి తలుపు తీశాడు. అపరిచిత వ్యక్తిని చూసి కంగారుపడిపోయింది సీత. బేరర్ పొరపాటు పడ్డాడేమో, తను తప్పు గదికి వచ్చింది.

"ఎస్!" అన్నాడు గెడ్డం మనిషి.

ఏం సమాధానం చెప్పాలా అని ఆలోచించే లోగానే 'హూ ఈజిట్ డియర్!' అన్న గొంతు గదిలోంచి వినిపించింది. ఆ గొంతు నిస్సందేహంగా నందితదే!

కొయ్యబారిపోయింది సీత.

గుమ్మంలో సీతని చూడగానే ఆనందంతో గావుకేక పెట్టింది నందిత "హాయ్, సీతా! అమ్మదొంగా! కనిపెట్టేశావన్నమాట! నీకు కథంతా తర్వాత చెపుతామనుకున్నా.." అంటూ చెయి పట్టుకుని గదిలోకి నడిపించింది. సీతకి చెయ్యి వదిలించుకుని పారిపోవాలనుంది.

గదంతా కమ్మని లావెండర్ పరిమళంతో తేలిపోతోంది. మచ్‌ఖండ్ సువాసనలు దీనికి దీటురావు. ఒక పక్క సగం విప్పి పారేసిన చీర, బ్రా, స్కర్ట్ అతని బట్టలు మాత్రం పొందికగా హేంగర్లకి వేలాడుతున్నాయి. ఏదో ఆదరా బాదరగా గదిలో చొరబడినట్టుగా కాక, చక్కని నైటీ వేసుకుంది. ఇందాక రెస్టారెంటులో నందిత అడిగిన ప్రశ్న గుర్తుకు వచ్చింది సీతకి. నిజమే! నందిత బ్రా సైజు మారింది. అంతేకాదు. చాలామంది గుండెల్ని కోసేంత అందంగా మారింది. నందిత సీత దృష్టిని గమనించకపోలేదు. నైటీ శరీరానికి బిగించుకుని, 'ఇప్పుడైనా ఒప్పుకుంటావా? అంది. నిద్రపోతున్న మధుని సోఫాలో పడుకోబెట్టింది. తన రేషన్ సంచిని నేలమీద పెట్టింది సీత.

ఈ మాటల మధ్య గడ్డం ఆయన బాత్ రూములోకి వెళ్ళివచ్చాడు.

"సుధాకర్! దిస్ ఈజ్ మై ఫ్రెండ్ - లైక్ హర్!" అంది నందిత - కాటా కుస్తీలో పోటీదారుడి రెండు రెక్కలూ వెనక్కి విరిచి పట్టుకున్నట్టుగా సీతని పట్టుకుంటూ, రెండు అందమైన శరీరాలు అదే మూడ్‌లో ఉన్న యువకుడిని నిలదీసి ఛాలెంజ్ చెయ్యడం అతనికి కొత్తలాగా లేదు. నవ్వేశాడు.

సీత సిగ్గుతో, కోపంతో వికవికలాడిపోయింది. "ఏమిటి? ఏమిటిదంతా?" అంది ఏమనాలో తెలియక.

నందిత చిన్నపిల్లలాగా నవ్వుతోంది. విచిత్రం. ఇలా మరో మగాడితో పట్టుబడినందుకు భయంకానీ, సిగ్గు కానీ, తడబాటు కానీ, నేరం చేస్తున్న వణుకు కానీ ఆమెలో ఏ కోశానా కనిపించలేదు. పైగా, చెప్పకముందే పొడుపు కథ సమాధానం పసిగట్టేసిన అమ్మాయితో పరిహాసం ఆడుతున్నట్లుగా సోఫాలో కూలబడింది.

"చెప్పాలంటే చాలా కథ ఉంది. ఎక్కడ మొదలు పెట్టాలో తెలియదు. కానీ, చాలా రంజైన స్టోరీ. మరోసారి చెపుతాను. టైం లేదు. మావారు మరో అరగంటలో వచ్చి పికప్ చేస్తానన్నారు!"

"ఇక్కడికా!" అంది సీత షాక్ అవుతూ.

"నేనిక్కడ ఉంటే మరెక్కడికో వచ్చి ఎలా పికప్ చేస్తారోయ్! ఇక్కడికే. మరో గంటలో సుధాకర్ బెంగుళూరు ఫ్లయిట్ ఎక్కాలి సీతూ!" చెవిదాకా వచ్చి "సుధా బెడ్ మీద మాంచి.. ఏంటి?" అని ప్రశ్నార్థకంగా ఆగింది.

"ఛీ! ఛీ!" అంది సీత

సుధాకర్ సిగరెట్టు కాలుస్తూ ఇద్దరినీ గమనిస్తున్నాడు.

"సుధా! మా సీతని నువ్వు క్షమించాలి. ఈవిడ మచ్ఖండ్‌లో బొంబాయి సంస్కారానికి శ్రీకారం చుట్టిన అమ్మాయి. కానీ మద్రాసులో లండన్ సంస్కారానికి ఇంకా దూరం. కొంచెం టైమియ్యి!" అని సీత వైపు తిరిగి, "ఓకే! రేపు మీ ఇంటికి వచ్చి కలుస్తా! నా అరగంటా చెడగొట్టకు. అది సరే. నన్ను వెదుక్కుంటూ ఇంత దూరం వచ్చావెందుకు?"

అంతవరకు చేతిలో రేషన్ బాగ్‌లో ఉన్న ఆమె బాగ్‌ని మరిచిపోయింది సీత. బయటికి తీసింది.

"ఇదా! థాంక్యూ, సీతా!" అంటూ సుధాకర్ వైపు తిరిగి, "సుధా! యూ ఆర్ లక్కీ! మంజూ నంబరు నీకు దొరికే అదృష్టం ఉంది. పోయిన బాగ్ దొరికింది!" అంటూ సీతని బుగ్గ మీద ముద్దు పెట్టుకుని, గుమ్మమ దాకా నడిపించింది.

"నైస్ మీటింగ్ యూ!" అంటు సుధాకర్ దారికి అడ్డొచ్చాడు.

"చేతులు కలపవోయ్! నీ పాతివ్రత్యం మైలపడిపోదు!" అంటూ సీత చేతిని అతని చేతికి అందించింది.

సుధాకర్ చేయి తగలగానే షాక్ తగిలినట్టయింది. వేళ్ళు దూది పింజల్లాగా ఆమె వేళ్ళ చుట్టూ అల్లుకున్నాయి. ఓదార్చే పెద్ద దిక్కులాగా ఆమె చేతి చుట్టూ పరుచుకున్నాయి. రహస్యాన్ని దాచే హృదయంలాగా వెచ్చగా ఆ చేతిని పొదవి పట్టుకున్నాయి. అప్రయత్నంగా సుధాకర్ ముఖం చూసింది. అతని కళ్ళు నవ్వుతున్నాయి. అతని పెదాలు నవ్వుతున్నాయి.అతని కనుబొమలు నవ్వుతున్నాయి. అతని చెక్కిళ్ళు నవ్వుతున్నాయి.

'మైగాడ్! ఇది జారుడు బల్ల!' త్వరగా తనని తాను కాపాడుకోవాలి. తలుపు దగ్గరికి పరిగెత్తినట్టు అడుగువేసింది.

నందిత చెవిలో అంటోంది. "సీతూ! చేతికి దక్కిన అరగంట స్వర్గాన్ని నష్టపోయావు అతని వేళ్ళు చూడు. తర్వాత మాట్లాడతాను!" అంది.

అతని వేళ్ళు చూసింది సీత. ఆ వేళ్ళ మధ్యే ఇంకా తన చేయి ఉండిపోయింది. తన ఆలోచనలు ఉండిపోయాయి. తన మనస్సు ఉండిపోయింది. మధుని ఎత్తుకుని చేతిలో సంచితో పాటు బయటికి అడుగుపెట్టింది సీత. ఏదో ఆలోచించేలోగానే తలుపు మూతపడింది. తను కారిడార్‌లో ఉంది.

ఉన్నట్టుండి శరీరం సాగింది. కాళ్ళు పట్టేచ్చాయి. కారిడార్‌లో వచ్చాక ఫోన్ ముందున్న కుర్చీలో కాస్సేపు కూలబడిపోయింది. జరిగింది, జరుగుతున్నదీ, చూసిందీ, వింటున్నదీ అన్నీ ఒక్కసారిగా తన మెదడుని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్నాయి. తెలియకుండానే ఆమె కళ్ళు నీళ్ళతో నిండాయి. ఆ నీళ్ళకి అర్థం బాధ కాదు. దుఃఖం కాదు, హృదయం పట్టలేని ఆర్ద్రత కాదు. ఆనందం కాదు. మనస్సు

తట్టుకోలేని ఆశ్చర్యానికీ, షాక్‌కీ కళ్ళనీళ్ళు వస్తాయా? మనస్సులో రహస్యంగా రెచ్చగొట్టబడిన ‘ఆకలి‘కీ కన్నీళ్ళు వస్తాయా? తరాల తరబడి ఊరబెట్టిన సంప్రదాయపు వెల్లువ ఒక్కసారి చెల్లాచెదరైపోతోందని తెలిసినప్పుడు కన్నీళ్ళు వస్తాయా? ఏమో? వస్తే ఈ కన్నీళ్ళకి అర్థం అదేనేమో!

●●●

18

నందిత చాలా తక్కువ రోజుల్లో మద్రాసు నగర సంస్కారంలో భాగం కావడమే కాదు. చాలా సంవత్సరాలు ముందుకు దూసుకుపోయింది. మరో పది సంవత్సరాలకు కానీ మన దేశంలో నగరాల్లో తొంగి చూసి, పీట వేసుకు కూర్చున్న కొత్తరకం సెక్స్ క్రీడకి ఆమె ఆ రోజుల్లోనే నాంది పలుకుతున్న విషయం ఆమెకు తెలియదు. ఇవాళ కూడా కొంతమందికి తెలిసినా, ఎక్కువమంది అంగీకరించని విచిత్రమైన వికారానికి ఆ రోజుల్లో నందిత తన వంతు ప్రాతిపదికను వేసింది. దానికి పరోక్షంగా కారణం లక్ష్మీపతి.

లక్ష్మీపతి ఆదాయం, జీవితం మధ్య తరగతి మూసలో ఉన్నా, మనస్సు మాత్రం చాలామంది మధ్య తరగతి మనుషుల్లాగే ఆకాశంలో ఉంది. అతని మనస్సు అనునిత్యం ఖరీదైన స్కాచ్ విస్కీ తాగాలని కలలు కంటుంది. మెర్సిడస్‌లో షికార్లు తిరగాలనుకుంటుంది. ఇంటి ముందు డాబర్ మాన్, కారు సీట్లో ప్రేయసీ ఉండాలనుకుంటుంది. ఎప్పుడూ డన్‌హిల్ సిగరెట్లు కాల్చాలని ఉంటుంది. అర్ధరాత్రి సినీతార రేఖ నిద్రలేపి, ‘ఐ లవ్ యూ!‘ అని చెప్పాలని ఉంటుంది. తాజ్ మహల్ నీడలో యమునా నది పక్కన పేరు చెప్పని ప్రేయసి నడుం చుట్టూ చెయ్యేసి విహరించాలని ఉంటుంది.

లక్ష్మీపతికి ఇవన్నీ పంచరంగుల కలలు. ఆ కలలకి అతనికి తెలియకుండానే నందిత పెట్టుబడి అయింది.

ఆ రోజుల్లో హిగ్గిన్ బాథమ్స్‌లో ‘21 రోజుల్లో తమిళభాష‘ కొనుక్కోడానికి లక్ష్మీపతి, నందిత వెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళకి తెలియకుండానే ఓ గొప్ప మలుపు వారి జీవితంలో తిరిగిపోయింది. ప్లేబోయ్ మాగజైన్‌ని తిరగేస్తున్న ఓ అందమైన మగ భుజం నందిత వీపుకి అనుకోకుండా తగిలింది. ఆ వీపు క్షమాపణ చెప్పింది. ఆ భుజం పట్టించుకోలేదు. మరో పది నిముషాల తర్వాత ఆ వీపే భుజానికి తగిలినప్పుడు భుజం క్షమాపణ చెప్పలేదు. వీపుని పరికించింది. పరిశీలించింది. ఆ క్షణమే ప్రేమించింది. ఆ వీపు పేరు నందిత, ఆ భుజం పేరు సుధాకర్. సుధాకర్ అప్పుడు ఇండియా పిస్టన్స్‌లో మెటీరియల్స్ మేనేజర్‌గా ఉంటున్నాడు. లక్ష్మీపతి ఆశించే అన్ని హంగులూ అతని జీవితానికి ఉన్నాయి. అతనికి మెర్సిడిస్ ఉంది. అందులో పెళ్ళాం ప్రేమిచే ‘లైలా‘ అనే పామేరియన్ ఉంది. డాష్ బోర్డులో బ్లాక్ డాగ్ ఉంది. పెళ్ళానికి చేతుల్లేని జాకెట్టు ఉంది. అన్నిటికీ మంచి సుధాకర్ మనస్సులో ప్రస్తుతం చేతిలో ఉన్న ప్లేబోయ్ మనస్తత్వం ఉంది.

అతనికి నందిత వీపు నచ్చింది. నందిత రెండోసారి తనకు తగలడం అప్పటికి అతనికి అలవాటైన ఢిల్లీ సంస్కారంలో కొత్తకథకి సూచనలాగా అనిపించింది.

ఆమె చేతిలో పేరు తెలియని పుస్తకాన్ని పొగిడాడు. నందిత పొడిగా నవ్వింది. హిగ్గిన్ బాథమ్స్ గొప్పతనాన్ని ఇంగ్లీషులో చెప్పాడు. నందిత మరింత పొడిగా నవ్వింది. అలాంటి అందమైన అమ్మాయిలు హిగ్గిన్ బాథమ్స్‌కి ఎంత అందాన్ని సంతరిస్తారో చెప్పాడు. నందిత నవ్వలేదు. అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయింది. సుధాకర్ ఆమెకి తన కార్డ్ ఇచ్చాడు. దాన్ని చచ్చిపోయిన బొద్దింకని పట్టుకున్నట్టు నందిత పట్టుకుంది. ఈలోగా లక్ష్మీపతి బయట మోటర్ సైకిలుతో కనిపించాడు. నందిత లేడిపిల్లలాగా చెంగున దూకి, ఆ మోటారు సైకిలు మీద కూర్చుంది. సుధాకర్‌కి ఆ క్షణంలో రెండు అర్థమయ్యాయి. నందిత సౌందర్యానికీ, లక్ష్మీపతి ఆర్థిక స్థితికీ పొంతన లేదు. అది ఒకటి.

రెండు: ఏ మాత్రం అవకాశం ఉన్నా లక్ష్మీపతి ఆ స్థాయికి దూకే మనస్తత్వం ఉన్నదని, అతని ఆదాయానికి మించిన ఖరీదు ఉన్న అతని కూలింగ్ గ్లాసెస్ చెప్పాయి. సుధాకర్ మనస్సులో ఆ మోటారు సైకిలు నంబరు మిగిలిపోయింది. తర్వాత అతి చిన్న ప్రయత్నంతో లక్ష్మీపతి గురించీ, నందిత గురించీ తెలుసుకోవలసినదంతా తెలుసుకున్నాడు సుధాకర్.

ఒకరోజు ఉన్నట్టుండి లక్ష్మీపతిని వెతుక్కుంటూ అతని ఆఫీసుకి వచ్చేశాడు సుధాకర్. అతని విజిటింగ్ కార్డు చూసి ఒక్క క్షణం బిత్తరపోయాడు లక్ష్మీపతి. అంత పెద్ద ఆఫీసరు తన టేబుల్ దగ్గర ఎప్పుడూ కూర్చోలేదు. అంతేకాదు, అంత ఖరీదైన కారులో ఎప్పుడూ మెరీనా బీచ్‌లో తిరగలేదు. అంత ఖరీదైన స్కాచ్ విస్కీ, న్యూ ఆర్లీన్స్ రాక్ ఆర్కెస్ట్రాని వింటూ ఎన్నడూ తాగలేదు. అంత అందమైన నాప్‌కిన్‌తో చికెన్ సిక్స్‌టీ ఫైవ్ ఎంగిలిని తుడుచుకోలేదు. వెరసి ఆ సాయంకాలం అతని జీవితంలోకి మరోలోకంలోంచి తెగిపడిన రంగుల ఉలిపిరి కాగితం లాగా ఫీలయ్యాడు.

ఆ రాత్రి లక్ష్మీపతి ఇంటిముందు మెర్సిడెస్ ఆగింది. గర్వంగా మిత్రుడిని భార్యకి పరిచయం చెయ్యాలని మనసు ఆరాటపడింది. బితుకు బితుకు మంటూనే లోనికి ఆహ్వానించాడు. పూనా నుంచీ పాట్నా నుంచీ కాల్స్ రావాలంటూ కారు దిగకుండానే వెళ్ళిపోయాడు సుధాకర్.

విషం నసాళానికి ఎక్కడానికి వ్యవధి కావాలి. ఎక్కడానికి వ్యవధి లేకపోతే వృధా అవుతుంది. సుధాకర్ చాలా శ్రద్ధగా వాడిన మూడు పెగ్గుల స్కాచ్ మూడు వారాలు పనిచేసింది. కావాలనే లక్ష్మీపతికి తప్పుడూ ఫోన్ నంబరు ఇచ్చాడు. టెలిఫోన్ డిపార్టుమెంట్‌ని పట్టుకుని అసలు నంబరు కనుక్కోడానికి లక్ష్మీపతికి గగనమైంది. తీరా నంబరు దొరికాక సుధాకర్ దొరకలేదు. సుధాకర్ కాంపులో ఉన్నారన్న తప్పుడు సమాచారాన్ని బుద్ధిమంతురాలైన ఓ సెక్రెటరీ అందిస్తూ వచ్చింది. మూడు వారాల వ్యవధిలో ముప్ఫైసార్లు లక్ష్మీపతి స్కాచ్‌నే మనసులో తాగాడు. చూడని గొప్ప మిత్రుడీ గురించి నందితకి చాలా గొప్ప కథలు చెప్పాడు. క్రమేపీ అతని ఫోన్ కోసం ఎదురు చూశాడు. ఓ సాయంకాలం సుధాకర్ సెక్రెటరీ ఫోన్ చేసింది. ఆయన్ని ఫోన్ దగ్గరే ఉండమని బాస్ చెప్పారని, ఢిల్లీ ఫ్లయిట్‌లో దిగాక ఫోన్ చేస్తానన్నారని, సుధాకర్ సుబ్బారావు ఎవిన్యూ నుంచే కావాలని అరగంట ఆలస్యంగా లక్ష్మీపతికి ఫోన్ చేశాడు. లక్ష్మీపతి నరాల్లో ఆ గొంతు వినగానే ఎడ్రినలిన్ కొండచిలువ లాగా పాకింది.

"బాస్!" అన్నాడు.

"కాస్మా పాలిటన్‌లో టేబుల్ చెప్పడం మరిచిపోయాను" అని ఫోన్ లో విచారించాడు సుధాకర్. మరో ఆలోచన లేకుండా "మా ఇంట్లో కూర్చుందాం!" అన్నాడు లక్ష్మీపతి.

"మీ ఆవిడకి ఇబ్బంది కాకాపోతే.."

లక్ష్మీపతి ఎగిరి గంతేశాడు. మధ్యతరగతి మనిషికి సుధాకర్‌తో స్నేహం, రోడ్డుమీద కుక్కపిల్లకి బ్రిటానియా బిస్కట్ల రుచి మరగడం.

ఆ రాత్రి మొదటిసారిగా గృహప్రవేశం చేశాడు సుధాకర్. నందితని చూస్తూనే ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించాడు. నందిత మాత్రం నిస్సందేహంగా ఆశ్చర్యపడింది. ఆ రాత్రి పార్టీలో ఆమె కర్థమైన విషయాలు రెండు. ఒకటి అతని భుజం, తన వీపు తాకిన అతని భుజం నిజంగానే 'మగతనం'తో ఉన్నదనీ, రెండు లక్ష్మీపతి ఆయన అంతస్తుతో, స్థాయితో ప్రేమలో పడ్డాడనీ.

ఆ రోజు సంథింగ్ స్పెషల్ తాగాడు లక్ష్మీపతి. అలాంటి స్కాచ్ తాగడం తెలియదు లక్ష్మీపతికి. తాగించడం తెలుసు సుధాకర్‌కి. ఆనందాన్ని ఎక్కువ పాళల్లో తక్కు వ్యవధిలో పంచుకోడానికి ఆబ చూపించాడు లక్ష్మీపతి. ఆ రోజు భోజనం చేసే వరకు లక్ష్మీపతి స్పృహలో లేడు. ఆ రాత్రి చాలా నాజూకుగా లక్ష్మీపతికి తాగే తాహతు లేదనీ, ఏనాడైనా తన తాహతు కంటే వారి తాహతు కింద చెయ్యేనని నందితకి తెలిసేటట్టు చేశాడు.

లక్ష్మీపతి స్పృహ తప్పి పడిపోగా, ఆ ఇంట్లో మిగిలింది ఇద్దరూ - నందిత, సుధాకర్. ఆ సమయంలో కనీసం రెండోసారి కూడా ఆమె వైపు చూడలేదు. తనొక్కడే లక్ష్మీపతిని సాయంపట్టి పక్కమీదకి చేర్చాడు. ఆమె వండిన వంటకాల్ని పేరు పేరునా మెచ్చుకుంటూ భోజనం చేశాడు. భోజనం చేశాక తనే స్వయంగా డిష్‌లు కడిగాడు.

నాసిరకం సరుకు పక్కన అంతకంటే కాస్త మెరుగ్గా ఉన్న మరో నాసిరకం సరుకుకు సులువుగా రాణిస్తుంది. లక్ష్మీపతి అరాచకం ముందు సుధాకర్ ప్రవర్తన అపూర్వంగా కనిపించింది.

వెళుతూ వెళుతూ 'సంథింగ్ స్పెషల్'ని తనతో తీసుకుని వెళ్ళడం మరిచిపోలేదు సుధాకర్. రెండు రోజులు తన ఫోన్ మోగలేదు. తన ప్రవర్తన గురించి క్షమాపణ చెప్పడానికి లక్ష్మీపతికి వ్యవధికావాలి.

కాగా, వంగ మొక్క వేస్తే చిక్కుడు కాయ మొలవదు. ఫోన్ కాల్ ఎలా వస్తుందో, ఎవరు చేస్తారో తనకు తెలుసు.

పదో రోజు నందిత సుధాకర్‌కి ఫోన్ చేసింది చాలా చాలా అణకువగా. సెక్రటరీ సమాధానంతో రెడీగా ఉంది. "బాస్ ఊళ్ళో లేరు. ఓ అందమైన గొంతు ఫోన్ చేసిందని చెపుతాను!"

నందిత సిగ్గుపడింది. ఆసిగ్గులో పరోక్షంగా సుధాకర్ అనే ఎత్తయిన మనిషి పట్ల మనస్సులో చిన్న ప్లస్ మార్క్ పడింది.

ఇది సుధాకర్ నందిత మీద సాధించిన తొలి విజయం మాత్రమే!!!

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments